

en rigtig Grundvold for denne Tjeneste, vil det være det Rette at lade Intendanterne, dem, der skulle optræde i Krigstid, og sørge for Naturalforpleiningen af de store Afdelinger, allerede i Fredstid være ved Afdelingerne og færdes der, og i denne Henseende troer jeg, at det Forslag, den ærede Krigsminister har fremlagt, er mindre heldigt.

Fra mange Sider her i Salen har der været talt om det Rigtige, Hensigtsmæssige og Nødvendige i at sammendrage Bestyrelsen for Hæren og Flaaden, og de Ytringer, der fra forskellige Sider ere fremkomne derom, ere hidtil ikke blevne imøbegaaede af Ministeriet. Dette finder jeg nogenlunde forklarligt, thi der er een Ting, man maa erindre, at nemlig det Spørgsmaal, om der skal være een eller to Ministre for Forsvarsvæsenet, er et Spørgsmaal, der efter vor Grundlov hører til Kongens Prærogativer, og vi kunne og bør ikke her fatte nogen Beslutning, der kunde synes at lægge noget Baaud paa Kongens Prærogativ i denne Henseende. Men jeg kjenner ikke nogen Bestemmelse, som kunde forhindre os fra at gjøre saadanne Forandringer, der viste det nøiere Sammenhæng mellem disse to Dele af vort Forsvarsvæsen, viste, at deres Organisation hører saa naturligt sammen, at det maa føre til, at de betragtes som en Eenhed og i alt Fald i Tiden blive underlagte eet Ministerium. Jeg seer ingen Nødvendighed for at beholde to Love, og jeg seer ingen Vansteligighed ved at indordne den ene af de to os foreliggende Love i den anden, saaledes at vi i Forslaget om Hæren indordnede Flaaden som en Deel af Hæren. Jeg troer, at, naar dette praktisk lader sig gjøre, uden at træde Nogens Ret for nær, vil det være en Maaade, hvorpaa Rigsdagen tydeligt vil kunne give sin Mening tilkjende om denne vigtige Sag. Dette maa jo imidlertid forbeholdes nærmere Overveielse.

Med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal skal jeg tillade mig at bemærke, at de Herrer vel ville kunne tænke Dem, at det ikke har været uden Betænkelse, at Forsvarskommissionen er kommen til at forelægge et Forslag, der vil medføre en saa stor Udgift for Landet, og jeg kan ogsaa tilføie, at jeg i meget lang Tid under Kommissionens Arbeiden har næret det

Haab og har troet at have nogen Sikkerhed for, at vi vilde kunne komme til en Plan, som vel ikke kunde udføres for saa lidt, som flere ærede Medlemmer have nævnt, men som dog kunde udføres for bethydeligt Mindre end det nuværende Forslag. Jeg havde tænkt mig 4 $\frac{1}{2}$ Million. Men Grunden til, at vi ere komne til dette Forslag, er, at det kom frem, at der var en praktisk Mulighed for med Nytte at udskrive og uddanne alt det værnepligtige og vaaben- dygtige Mandskab. Dette er den egentlige Grund; med dette staaer og falder den høie Udgift. Dersom De ville opgibe dette Punkt, saa kunne De komme til en mindre Sum, end her er foreslaaet; men ville De ikke opgibe det, saa holder jeg mig fuldstændigt overbeviist om, at, om De end gjøre mange Anstrengelser, ville De ikke komme til en meget mindre Sum, end hvad der følger af det foreliggende Lovforslag. Derfor, mine Herrer, maa Spørgsmaalet være dette: Er det da en saa vigtig Sag for os at faae udført og uddannet alt det vaaben- dygtige Mandskab? Og saa svarer jeg dertil efter min fulde Overbeviisning: Ja, det er, fordi vi derved give vort Børn en Kraft og en Styrke, som det paa ingen anden Maaade vil kunne faae. Jeg taler ikke alene om Tal- righeden, som jo er vigtig, men jeg taler fornemlig om den moralske Kraft, som Hæren vil faae optagen i sig gennem denne Foranstaltning. Derfor siger jeg: Lader os gavmildt gaae ind paa dette Forslag; vi ville nok finde Midler til, at kunne bære denne Byrde. Byrden er stor, det indrømmer jeg, men vi ville nok finde Midler til at bære den. Thi dette maae vi vide, at, hvad vi have oplevet i de sidste Aar, ikke er at betragte som Slutningen. Der forestaaer os en Kamp endnu, som bliver en Kamp for vor hele Eksistens som Nation og som udeelt Folk, og det siger jeg, at, naar denne Kamp kommer, saa skulle vi ikke bortkaste os selv, saa skulle vi mindes, at vi ere en gammel Stamme og et tusindaarigt Folk, som lever med hæderlige Minder, og vi skulle vise Dem, som vil stille os ad eller udslette os, at han ikke vil have noget let Arbeide, men at vi vilde gjøre, hvad der staaer i vor Magt, saalænge der rinder en Blodsdraabe i os, for at bevare os selv.